

ה"ת 5481/12/17 - איימן טקאטקה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

27 דצמבר 2017

ה"ת 5481-12-17 טקאטקה נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט אביהו גופמן, שופט בכיר
המבקש איימן טקאטקה
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. המדובר בבקשה לשחרור תפוסים שנתפסו ע"י המשיבה - משטרת ישראל - בתאריך 21.11.17. התפוסים הינם רכב טויוטה ו-2 טלפונים סלולרים.

2. המשיבה בתגובתה לבקשה מציינת כי הרכב התפוס הינו רכב בו בוצעו עבירות של גניבת קרטונים של פרי, כאשר הרכב צולם. במהלך חיפוש בבית המבקש נתפסו 2 טלפונים סלולרים וקרטונים של פרי אנונה.

המשיבה טוענת שאחד הפלאפונים טרם "נפרק" ולכן לא ניתן בשלב זה להחזירו.

באשר לרכב, המשיבה מתנגדת להשיבו שכן מדובר ברכב שככל הנראה שימש את החשוד בביצוע העבירה וכן יכול ויתבקש חילוטו של הרכב.

3. באשר למכשירי הטלפון הסלולרי- הרי במזכר מיום 10.12.17 נאמר שלאחר פריקת נתוני הסייבר לא אותר חומר שיכול לקדם את החקירה.

אכן בתאריך 20.12.17 התקבלה ראייה המחזקת את החשד ומצדיקה המשך חקירה, אך סבור אני שניתן היה לבצע בדיקת סייבר במכשיר הטלפון הסלולרי לגבי הגילויים החדשים שכן מאז כבר חלפו 7 ימים.

מאחר והמשיבה אינה מתנגדת להשבת טלפון אחד מהשניים, אני מורה על השבה מיידית של הטלפון לגביו אין התנגדות. המכשיר השני יוחזר למבקש לא יאוחר מיום 7.1.18, כאשר עד אז תבצע המשיבה בטלפון זה את כל הבדיקות הדרושות לצורך קידום החקירה.

עמוד 1

כאמור, טלפון אחד יוחזר לאלתר והשני עד ליום 7.1.18 שעה 12:00.

4. באשר לרכב, הרי כאמור המשיבה מתנגדת להשבתו שכן מדובר ברכב ששימש את החשוד בביצוע העבירה ונראה שתוגש בקשה לחילוט הרכב.

המקור הנורמטיבי לתפיסת חפצים ע"י המשטרה נמצא בסעיף 32 (א) לחסד"פ כאשר מקור הסמכות נמצא ב- 5 חלופות והן כי באותו חפץ נעברה עבירה, החפץ עשוי לשמש כראייה במשפט וחלופות נוספות.

במקרה זה נטען כי בחפץ נעברה עבירה והוא עשוי לשמש כראייה וכן יכול ויבקשו חילוטו.

על בתי המשפט לבחון האם המשטרה השתמשה כראוי בכוח שבידה וכן לבחון האם יש מקום לשחרור התפוס. על בתי המשפט להפעיל את האיזון הראוי בין מידת הפגיעה ההכרחית לצורך השגת תכלית הנעוצה באינטרס הציבור לבין זכות האדם לחירות אישית וזכות הקניין. בימ"ש גם יבחן האם תכלית התפיסה נותרה בעינה והאם ניתן להשיג את מטרת התפיסה בפגיעה פחותה בבעל הקניין.

אין ספק שהמשטרה אכן פעלה בעניין תפיסת הרכב בגדר סמכותה ע"פ סעיף 32 לחסד"פ. אין גם ספק שאכן היה ויש למשטרה יסוד סביר להניח שבחפץ נעברה עבירה.

מאידך, תפיסת הרכב היא אמצעי דראסטי ביותר להשגת תכלית חילוט בעתיד או לכל תכלית אחרת, שכן, נשללת מהבעלים זכות השימוש ברכב טרם שנחרץ דינו. לאור זאת, נפסק בעבר שעל בימ"ש לבחון חלופה פוגענית פחות בזכות הקניינית של בעל הרכב, תוך איזון בין האינטרסים השונים.

5. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, תוך איזון בין זכותו הקניינית של המבקש לאינטרס הציבור, אני מורה כי הרכב שמספרו - 96-014-27 יוחזר למבקש בכפוף לתנאים הבאים:

א. יינתן צו האוסר על כל דיספוזיציה ברכב בין במישרין ובין בעקיפין, לרבות, עסקה בדבר מכירתו לצד ג'.

ב. המבקש יחתום על ערבות עצמית על סך 15,000 ₪ להבטחת מילוי תנאי שחרור הרכב והשבתו לחזקת המשיבה, במידה ותבקש זאת.

ג. ערבות צד ג' על סך של 15,000 ₪ להבטחת מילוי תנאי שחרור הרכב והשבתו לחזקת המשיבה במידה ותבקש זאת.

ד. יירשם עיקול על הרכב לטובת המדינה.

ה. יופקד ערבון כספי בסכום של 7,000 ₪ להבטחת מילוי תנאי השחרור והשבתו לחזקת

המשיבה, אם יתבקש לעשות כן.

לאחר מילוי כל התנאים, ישוחרר הרכב שמספרו 96-014-27 לידי הבעלים.

העתק החלטה זו יישלח לצדדים.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ח, 27 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי